

บทที่ 4

ผลการวิจัย

4.1 การทดสอบเทคโนโลยีโครงการหลวงในการผลิตและการตลาดของพืชผักที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและภูมิลังค์ของพื้นที่โครงการขยายผลโครงการหลวง

1. การทดสอบและสาอิทธิการปลูกแตงกวาน้ำปุ่น พักทองญี่ปุ่น และการปลูกพืชผักภายใต้โรงเรือน

1.1 การวิเคราะห์ประเด็นปัญหาสาเหตุและแนวทางแก้ไขการปลูกพืชผัก ร่วมกับเกษตรกรและเจ้าหน้าที่ในพื้นที่ขยายผลโครงการหลวง 3 พื้นที่ คือ โครงการขยายผลโครงการหลวง น้ำแข็ง แม่จริม และคลองลาน (ภาพที่ 1)

ภาพที่ 1 การวิเคราะห์ประเด็นปัญหาสาเหตุและแนวทางแก้ไขการปลูกผักร่วมกับเกษตรกร และเจ้าหน้าที่โครงการขยายผลโครงการหลวง

1) โครงการขยายผลโครงการหลวงน้ำแข็ง วิเคราะห์ประเด็นปัญหาสาเหตุและแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกับเจ้าหน้าที่และเกษตรกร จำนวน 4 ราย พบร่วมกับเกษตรกร มีความสนใจปลูกแตงกวาน้ำปุ่น เพื่อส่งจำหน่ายให้พ่อค้าตاجرเดลิมเมือง ซึ่งเกษตรกรมีความต้องการองค์ความรู้ในการจัดการแตงกวาน้ำปุ่น ตั้งแต่เริ่มเพาะปลูกจนกระทั่งถึงการจัดการหลังการเก็บเกี่ยว ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงเป็นการนำองค์ความรู้จากโครงการหลวง ได้แก่ วิธีการปลูกและดูแลรักษา การจัดการโรคและแมลงศัตรูพืช และการจัดการหลังการเก็บเกี่ยว มาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปลูก และให้ผลผลิตที่มีคุณภาพเป็นที่ต้องการของตลาด

2) โครงการขยายผลโครงการหลวงแม่จริม วิเคราะห์ประเด็นปัญหาสาเหตุและแนวทางการแก้ปัญหาร่วมกับเจ้าหน้าที่ และเกษตรกร จำนวน 1 ราย พบร้า เกษตรกรเคยปลูกฟักทองญี่ปุ่น แต่พบรปภานาเรื่องผลแตกและผลเน่า เกษตรกรต้องการองค์ความรู้ในการจัดการฟักทองญี่ปุ่น เพื่อแก้ไขปัญหานี้เรื่องดังกล่าว โดยวิเคราะห์ปัญหาสาเหตุตั้งแต่การตรวจวิเคราะห์ดิน การนำองค์ความรู้จากโครงการหลวงในการจัดการฟักทองญี่ปุ่น ได้แก่ การผลิตปุ๋ยหมัก การผลิตน้ำหมักชีวภาพ การเตรียมแปลงปลูก การเพาะกล้า วิธีการปลูกและการดูแลรักษา การจัดการโรคและแมลงศัตรูพืช และการจัดการหลังการเก็บเกี่ยว มาประยุกต์ใช้ เพื่อเพิ่มคุณภาพผลผลิตให้เป็นที่ต้องการของตลาด และลดการสูญเสียของฟักทองญี่ปุ่น

3) โครงการขยายผลโครงการหลวงคลองล้าน วิเคราะห์ประเด็นปัญหาสาเหตุและแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกับเจ้าหน้าที่ และเกษตรกร จำนวน 6 ราย พบร้า เกษตรกรมีความสนใจปลูกผักหลายชนิด ได้แก่ กวางตุ้งตัน กวางตุ้งดอก ผักกาดขาวปลี ผักกาดเขียวปลี ผักกาดอ่องเต้ ผักคน้า ผักชี-ตันหอม และมะเขือเทศเชอรี่ เป็นต้น เพื่อบริโภคและจำหน่ายในชุมชน โดยเกษตรกรมีความต้องการองค์ความรู้ในการจัดการผักแต่ละชนิด ตั้งแต่การวางแผนการผลิต การเพาะปลูกจนกระทั่งถึงการจัดการหลังการเก็บเกี่ยว ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงเป็นการนำองค์ความรู้จากโครงการหลวง ได้แก่ การเตรียมแปลงปลูก การเพาะกล้า การผลิตปุ๋ยหมัก การผลิตน้ำหมักชีวภาพ วิธีการปลูกและการดูแลรักษา การจัดการโรคและแมลงศัตรูพืช และการจัดการหลังการเก็บเกี่ยว มาประยุกต์ใช้เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ เพียงพอสำหรับการบริโภคและจำหน่ายภายในชุมชน

1.2 การทดสอบเทคโนโลยี

ผลการทดสอบและสาธิตเทคโนโลยีโครงการหลวงที่เหมาะสมสมกับบริบทของพื้นที่ขยายผลโครงการหลวง 3 พื้นที่ สรุปได้ดังนี้

1) การทดสอบและสาธิตการปลูกแตงกวารญี่ปุ่น ณ โครงการขยายผลโครงการหลวงน้ำแขวงอำเภอหมื่น จังหวัดน่าน

ดำเนินงานสาธิตการปลูกแตงกวารญี่ปุ่นเดือนมกราคม 2557 ถึงเดือนเมษายน 2557 ร่วมกับเกษตรกร 4 ราย โดยมีวิธีการปลูกแตงกวารญี่ปุ่น 2 แบบ คือ ปลูกตามแบบเทคโนโลยีของโครงการหลวง คือ มีการเตรียมพื้นที่ปลูกโดยขุดดินตากแดด 14 วัน เพื่อกำจัดเชื้อสาเหตุโรคพืชและไช่ของแมลงศัตรูพืชในดิน ใส่ปุ๋นโดยไม่ทิ้งเพื่อปรับสภาพความเป็นกรดของดิน และใส่ปุ๋ยหมักผสมเขื้อร่าไม้ โคลเดอร์มารองกันหลุมก่อนปลูกพืชเพื่อปรับโครงสร้างดินให้ร่วนซุย เพิ่มความอุดมสมบูรณ์และป้องกันโรคจากเน่าโคนเน่า ในการป้องกันกำจัดโรคและแมลงศัตรูพืชจะใช้สารชีวภัณฑ์ (ปิโตรเลียม สเปรย์ออยล์) ร่วมกับสารเคมี (แอนวิล, แมนโคเซป, เชฟวิน, โปรดว่าโด) การตัดแต่งส่วนที่เป็นโรคทึบ nokalong และเพาทำลาย และเพิ่มธาตุอาหารพืชด้วยการใส่ปุ๋ยเคมีสูตร 15-0-0, 46-0-0, 16-20-0, 15-15-15 และ 13-13-21 ระหว่างพืชเจริญเติบโต มีการให้น้ำโดยอาศัยน้ำฝน สายยางรดน้ำ และสปริงเกอร์ เปรียบเทียบกับวิธีการปลูกแบบดั้งเดิมตามกรรมวิธีของเกษตรกร (ภาพที่ 2)

แปลงทดลอง (นางบัวลอย ชนลินธุ์)

แปลงทดลอง (นายอภินันท์ บัตริยะ)

แปลงทดลอง (นายจำเนียร ยศราช)

แปลงควบคุม (นายวิรุฬ्ण ศรีแก้ว)

ภาพที่ 2 แปลงทดลองการปลูกแตงกวาญี่ปุ่นด้วยวิธีการเทคโนโลยีโครงการหลวง (แปลงทดลอง) และการปลูกแตงกวาญี่ปุ่นด้วยวิธีการของเกษตรกร (แปลงควบคุม)

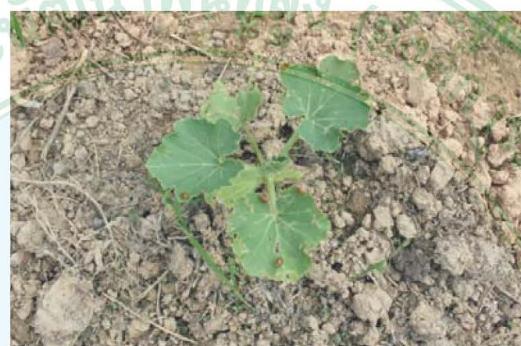
จากการสำรวจแปลงปลูกพับแมลงศัตรูและโรคที่สำคัญ ได้แก่ โรคราเป็ง ลักษณะอาการคล้ายผลแพ้งสีขาวເກະຄລມອູນໃນ เมื่อເຂົ້າຮາຄລມເຕັມຜິວໃນ ทำให້າບໍ່ໄລ້ອ່າງແທ້ກ່ຽວຂ້ອງສືບສຸດສີເຫຼືອງຫຼືສີນ້າຕາລ ໂຮຍນ້ຳຕ້າງ ลักษณะอาการດ້ານບນໃນພື້ນມືຈຸດສີເຫຼືອງຫຼືສີນ້າຕາລ ດ້ານລ່າງໃນບຣິເວນແພລມືສປອ້ງ ຂອງເຊື່ອຮາສີຂາ ໃນທີມີເຊື່ອຮາເຊື້ນເປັນກຸ່ມກະຈາຍເຕັມໃນຈະມີລັກຂະນະເຫຼືອງ ແລະໃນຈະຮ່ວງຫຼືອແທ້ ສ່ວນແມ່ລັງທີ່สำคัญ ได້ແກ່ ດ້ວງເຕັ້ງແຕ່ ລັກຂະນະການທຳລາຍຂອງຕົວເຕັມວ່າຈະກັດກິນໃນ ທາກຮະບາດຮຸນແຮງຈາກທຳໃຫ້ຈັກການທອດຍອດໄດ້ ແລະ ທັນອນຂອນໃນ ລັກຂະນະການທຳລາຍ ຕົວທັນຈະຂອນອູ່ຮະຫວ່າງໃນ ທຳທາງເດີນອາສີຍ່າງໃນຮະຫວ່າງຜິວໃບທັງ 2 ດ້ານ ກັດກິນແລະຄ່າຍອ່າຍ່າງໃນ ໃບທີ່ຖືກທຳລາຍຈະເທັນເປັນທາງເດີນຂອງທັນອູ່ຮຸນແຮງຈະທຳໃຫ້ຕັນແຄຣະແກຣິນ (ภาพที่ 3)

โรครา配ง และลักษณะการทำลายของ
หนอนชอนใบ

โรคราน้ำค้าง

ด้วงเต่าแตง

ภาพที่ 3 โรคและแมลงศัตรูพืชที่พบในแปลงปลูกแตง瓜ญี่ปุ่น และลักษณะการทำลาย

จากการทดสอบ พบร้า การปลูกตามแบบกรรมวิธีของโครงการหลวงแตง瓜ญี่ปุ่นมีการเจริญเติบโต และให้ผลผลิตดีกว่าการปลูกด้วยวิธีการของเกษตรกร (ภาพที่ 4) โดยเกษตรกรเริ่มเก็บเกี่ยวผลผลิตตั้งแต่เดือนมีนาคม ถึงเมษายน 2557 สามารถจำหน่ายแตง瓜ญี่ปุ่นในชุมชนและตลาดภายนอก (ภาพที่ 5) มีรายได้สุทธิมากที่สุด 16,003.36 บาทต่อหécตาร์ที่ 360 ตารางเมตร ซึ่งมากกว่าแปลงควบคุม 50.21 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 1) สำหรับแปลงทดสอบของนายอภินันท์ บัตริยะ มีปริมาณผลผลิตน้อย เนื่องจาก เกิดภัยธรรมชาติ ทำให้ผลผลิตเกิดความเสียหาย ไม่สามารถเก็บเกี่ยวได้

ตารางที่ 1 ต้นทุน ปริมาณผลผลิต และรายได้สุทธิจากการปลูกแตง瓜ญี่ปุ่นของเกษตรกร 4 ราย

ลำดับ	เกษตรกร	พื้นที่ (ตรม.)	ต้นทุน (บาท)	ปริมาณ ผลผลิต (กก.)	ราคา (บาท)	รายได้ (บาท)	รายได้สุทธิ (บาท)
1	นางบัวล้อย ชนสินธุ์	360	3,986.85	708.00	17.50	15,420.00	11,433.15
2	นายจำเนียร ยศราช	360	6,479.96	1,434.80	15.67	22,483.32	16,003.36
3	นายอภินันท์ บัตริยะ	360	4,664.48	438.00	15.67	6,863.46	2,198.98
4	นายวิรุฬ्ण ศรีแก้ว (แปลงควบคุม)	360	8,655.74	1,232.25	15.67	19,309.36	10,653.62

แปลงทดลอง (นางบัวลอย ชนลินธุ์)
รายได้สุทธิ 11,433.15 บาท/360 ตร.ม.

แปลงทดลอง (นายจำเนียร ยศราช)
รายได้สุทธิ 16,003.36 บาท/360 ตร.ม.

แปลงทดลอง (นายอภินันท์ บัตริยะ)
รายได้สุทธิ 2,198.98 บาท/360 ตร.ม.

แปลงควบคุม (นายวิรุฬห์ ศรีแก้ว)
รายได้สุทธิ 10,653.62 บาท/360 ตร.ม.

ภาพที่ 4 แปลงปลูกแตงกวาญี่ปุ่นในระยะติดผลของแปลงทดลองและแปลงควบคุม

ภาพที่ 5 ผลผลิตแตงกวาญี่ปุ่น ที่จำหน่ายในชุมชน และตลาดภายนอก

2) การทดสอบและสาธิตการปลูกพักทองญี่ปุ่น ณ โครงการขยายผลโครงการหลวงแม่จริม อำเภอแม่จริม จังหวัดน่าน

ดำเนินงานสาธิตการปลูกพักทองญี่ปุ่นเดือนพฤษภาคม 2557 ถึงเดือนมิถุนายน 2557 ร่วมกับเกษตรกร 1 ราย โดยมีการปลูกพักทองญี่ปุ่นแบบเลี้ยง แบ่งงานทดสอบออกเป็น 2 กรรมวิธี คือ การปลูกพักทองญี่ปุ่นด้วยวิธีการของเกษตรกร และการปลูกพักทองญี่ปุ่นด้วยวิธีการเทคโนโลยี โครงการหลวง คือ มีการเพาะกล้าพักทองญี่ปุ่นแบบประณีตในภาคหลุ่นขนาดใหญ่ก่อนการย้ายปลูก (ภาพที่ 6) ผลิตปุ๋ยหมักจากเศษวัสดุในท้องถิ่น และผลิตออร์โนนไข่ เพื่อนำมาใช้ในการเพิ่มปริมาณ และคุณภาพผลผลิต (ภาพที่ 7) มีการป้องกันศัตรูพืชโดยใช้กับดักการเหนี่ยวสีเหลืองร่วมกับสารล่อแมลง (ภาพที่ 8) ผลการทดสอบพบว่า แปลงปลูกพักทองญี่ปุ่นทั้ง 2 กรรมวิธี เกิดโรคไวรัสระบาด ทำให้ใบเหิงงอ ต่างเหลือง และต้นพืชไม่เจริญเติบโต (ภาพที่ 9) เนื่องจาก เกษตรกรปลูกพักทองญี่ปุ่น ติดต่อกันหลายรุ่น ทำให้เกิดการสะสมของโรคและแมลง ส่งผลให้เกิดความเสียหาย และไม่สามารถเก็บข้อมูลได้

ภาพที่ 6 กล้าพักทองญี่ปุ่น และการย้ายปลูกพักทองญี่ปุ่น

ภาพที่ 7 การทำปุ๋ยหมักจากเศษวัสดุในท้องถิ่น และการทำออร์โนนไข่

ภาพที่ 8 แปลงปลูกฟักทองญี่ปุ่นด้วยวิธีการเทคโนโลยีในการหลวง

ภาพที่ 9 ฟักทองญี่ปุ่นที่แสดงลักษณะอาการที่เกิดจากโรคไวรัส

3) การทดสอบสาธิตการปลูกพืชผักแบบผสมผสาน ภายใต้โรงเรือน ณ โครงการขยายผล โครงการหลวงคลองลาน อำเภอขາณุวรลักษณบุรี จังหวัดกำแพงเพชร

ทดสอบและสาธิตการปลูกพืชผักในโรงเรือน ร่วมกับเกษตรกร 6 ราย คือ บ้านอุดมทรัพย์ 1 ราย (3 โรงเรือน) บ้านปางมะนาว 5 ราย (5 โรงเรือน) ชนิดพืชที่ปลูกประกอบด้วย ผักกาดหวานตุ้งตัน คงน้ำ ผักกาดเขียวปลี มะเขือเทศโครงการหลวง และมะเขือเทศเชอรี่ การดำเนินงานได้มีการเก็บตัวอย่างดินมาวิเคราะห์ความอุดมสมบูรณ์ พบว่า ดินบ้านอุดมทรัพย์และบ้านปางมะนาว มีค่าความเป็นกรดเป็นด่างของดิน (PH) อยู่ในระดับ 6.62 – 7.13 มีค่าเป็นกลาง จึงไม่ต้องใส่โดโลไมท์เพื่อปรับสภาพความเป็นกรดของดิน สำหรับค่าอินทรีย์ตั้งในดิน อยู่ในระดับ 1.04 – 2.98 ซึ่งมีค่าปานกลาง ถึงค่อนข้างต่ำ จึงต้องใส่ปุ๋ยหมักเพื่อปรับโครงสร้างของดิน ให้มีความอุดมสมบูรณ์ เกษตรกรมีการวางแผนปลูกพืชผักเพื่อให้มีผลผลิตต่ออย่างสม่ำเสมอ มีการเพาะกล้าแบบประณีต ให้ความรู้เรื่องโรคและแมลงศัตรูพืชพร้อมทั้งแนะนำวิธีการป้องกันกำจัดเมื่อพบปัญหาดังกล่าว นอกจากนี้มีสาธิตการผลิต酵母菌液 (ภาพที่ 10 และ 11) สำหรับใช้ในการเพิ่มปริมาณและคุณภาพผลผลิต โดยนำมาฉีดพ่นพืชผักในอัตรา 2 ช้อนแกง ต่อน้ำ 20 ลิตร ทุก ๆ 7 วัน (ตารางที่ 2)

ภาพที่ 10 สาธิตการเพาะกล้าแบบประณีต และการทำอิฐอิฐใหม่ๆ

ภาพที่ 11 การเตรียมแปลงปลูก และการปลูกแบบประณีต

จากการทดสอบและสาธิตการปลูกผักกาดกว้างตุ้ง พบร่วม ในช่วงที่ย้ายกล้าปลูก กล้ามีอาการเหลือง ฟื้นตัวช้า และตายบางส่วน หลังจากย้ายปลูกประมาณ 1 สัปดาห์ ผักกาดกว้างตุ้งมีการเจริญเติบโตดีขึ้น (ภาพที่ 12 และ 13) ส่วนมะเขือเทศໂຄ戎การหลวงและมะเขือเทศเชอรี่ พบทันจะงอก จนกว่าจะออกราก ติดผลน้อย ผลมีลักษณะผิดปกติ (ภาพที่ 14 และ 15) เกษตรกรสามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตพืชผักจำหน่ายภายในชุมชน โดยเกษตรกรบ้านอุดมทรัพย์ จำหน่ายผักกาดกว้างตุ้ง ผักกาดซ่องเต็ม ผักกาดขาวปลี ผักกาดเขียวปลี และมะเขือเทศเชอรี่ ได้ปริมาณผลผลิตรวม 477.00 กิโลกรัม คิดเป็นมูลค่า 8,580.00 บาท มีต้นทุนการปลูกประกอบด้วย ต้นกล้า ปุ๋ยหมัก ปุ๋ย AB อิฐอิฐใหม่ๆ และสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช 4,771.20 บาท เกษตรกรจำหน่ายผลผลิตให้ตลาดภายในชุมชน มีรายได้สุทธิ 3,808.80 บาท สำหรับเกษตรกรบ้านปางมะนาว จำหน่ายผักกาดกว้างตุ้ง ผักกาดขาวปลี ผักกาดเขียวปลี คะน้า ผักชี และต้นหอม ได้ปริมาณผลผลิต 1,699.80 กิโลกรัม คิดเป็นมูลค่า 34,596 บาท มี

ต้นทุนการปลูกประกอบด้วย ต้นกล้า ปุ๋ยหมัก สารเคมี และสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช 5,203.00 บาท เกษตรกรจำนวนรายผลผลิตให้ตลาดภายในชุมชน มีรายได้สุทธิ 29,393 บาท (ตารางที่ 2)

ภาพที่ 12 แปลงปลูกผักกาดหวานตุ้งบ้านอุดมทรัพย์

ภาพที่ 13 แปลงปลูกผักกาดหวานตุ้งตัน บ้านปางมะนาว

ภาพที่ 14 แปลงปลูกมะเขือเทศโครงการหลวง และมะเขือเทศเชอร์รี่ บ้านอุดมทรัพย์

ภาพที่ 15 มะเขือเทศเชอร์รี่ที่มีลักษณะผิดปกติ

ตารางที่ 2 ชนิดพืชที่ปลูก ปริมาณผลผลิต รายได้ และรายได้สุทธิ จากการปลูกพืชผักของเกษตรกร
บ้านอุดมทรัพย์ และบ้านปางมะนาว ในเดือนพฤษภาคม 2557 – กันยายน 2557

รายชื่อเกษตรกร	ชนิดพืชผัก	ต้นทุนรวม (บาท)	ปริมาณ ผลผลิต (บาท)	รายได้ (บาท)	รายได้สุทธิ (บาท)
บ้านอุดมทรัพย์					
นายทองศิษฐ์ จอมศิริวัฒน์	ผักกาดหวานตุ้งใบ	854.00	113.00	1,060.00	206.00
	ผักกาดห่อองเต็	904.00	89.00	1,780.00	876.00
	ผักกาดเขียวปลี	450.00	100.00	2,000.00	1,550.00
	ผักกาดขาวปลี	450.00	127.00	2,540.00	2,090.00
	มะเขือเทศเชอรี่	2,113.20	48.00	1,200.00	-913.20
รวม		4,771.20	477.00	8,580.00	3,808.80
บ้านปางมะนาว					
นางเฉลิม คงเพชรศักดิ์	ผักกาดหวานตุ้งดอก	454.00	182.00	3,640.00	3,186.00
	ผักกาดเขียวปลี	454.00	86.00	1,720.00	1,266.00
	คะน้า	304.00	40.00	1,200.00	896.00
นางสำเริง คงเพชรศักดิ์	ผักกาดหวานตุ้งตัน	454.00	140.00	2,800.00	2,346.00
	ผักกาดหวานตุ้งดอก	20.00	6.00	120.00	100.00
	ผักกาดเขียวปลี	454.00	160.00	3,200.00	2,746.00
	ผักกาดขาวปลี	454.00	50.00	1,000.00	546.00
	คะน้า	304.00	20.00	600.00	296.00
นางเฉลียว ศรีทัศน์	ผักกาดหวานตุ้งตัน	454.00	143.00	2,860.00	2,406.00
	ผักกาดหวานตุ้งดอก	454.00	240.00	4,800.00	4,346.00
	ผักกาดขาวปลี	20.00	10.00	200.00	180.00
นายสำลี คงเพชรศักดิ์	ผักกาดหวานตุ้งตัน	454.00	156.80	3,136.00	2,682.00
	ผักกาดหวานตุ้งดอก	454.00	260.00	5,200.00	4,746.00
นางแสง ไอ่จัน	ผักกาดหวานตุ้งตัน	454.00	197.50	3,950.00	3,496.00
	ผักชีตันหอม	15.00	8.50	170.00	155.00
รวม		5,203.00	1,699.80	34,596.00	29,393.00

2. การศึกษาความต้องการของตลาด และทดสอบสาธิตการปลูกผักแบบผสมผสาน

การประชุมแผนความต้องการผักของโรงเรียนในตำบลเมืองลี โดยประชุมร่วมกับผู้นำชุมชนโรงเรียน องค์การบริหารส่วนตำบล สาธารณสุขตำบลเมืองลี และเกษตรกร เพื่อศูนย์นิตและปริมาณความต้องการ พบว่ามีโรงเรียน 5 แห่ง ที่มีความต้องผักเพื่อใช้ประกอบอาหารกลางวันให้นักเรียน ผักที่ต้องการมี 13 ชนิด รวมปริมาณ 200 กิโลกรัม/สัปดาห์ (ภาพที่ 16) (ตารางที่ 3)

ภาพที่ 16 การประชุมแผนความต้องการผักของโรงเรียนในตำบลเมืองลี อำเภอนาหมื่น จังหวัดน่าน

ตารางที่ 3 แผนความต้องการพืชผักของโรงเรียน 5 แห่ง จำนวน 13 ชนิดพืช รวมปริมาณ 200 กิโลกรัม/สัปดาห์

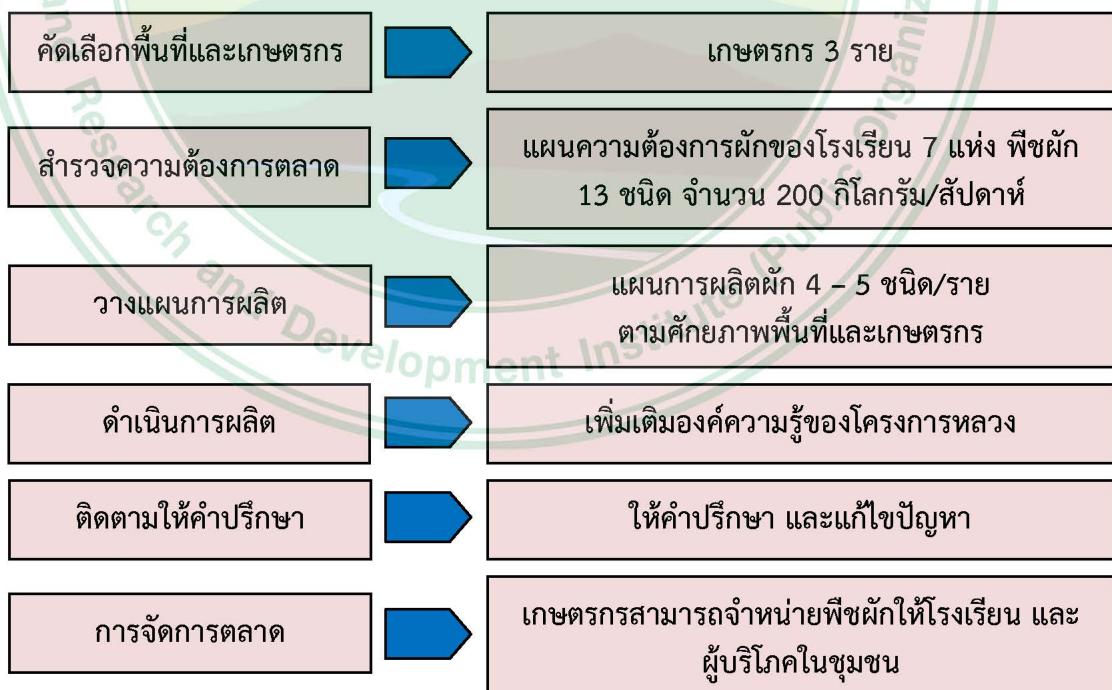
ชนิดผัก	โรงเรียน บ้านนาค่า	ศูนย์ฯ นาหมอ นาค่า และป่าชาง	โรงเรียน บ้านน้ำอูน	โรงเรียน อนุบาลเมืองลี	ศูนย์ฯ น้ำอูน	รวม
1. ผักกาดขาวปลี	5.00	3.00	2.00	5.00	3.00	18.00
2. แตงกวา	10.00	5.00	5.00	10.00	3.00	33.00
3. ถั่วฝักยาว	10.00	3.00	2.00	5.00	2.00	22.00
4. กวางตุ้ง	20.00	2.00	-	-	1.00	23.00
5. ผักชี-ตันหอม	0.50	0.50	0.50	0.50	0.50	2.50
6. บล็อกโคลี	-	3.00	-	-	-	3.00
7. บวบเหลี่ยม	10.00	-	10.00	-	-	20.00
8. มะเขือ儡ะ	3.00	-	3.00	3.00	2.00	11.00
9. มะเขือเทศ	3.00	1.00	2.00	3.00	1.00	10.00
10. แครอท	3.00	2.00	-	2.00	1.00	8.00
11. ผักบุ้ง	10.00	3.00	8.00	10.00	2.00	33.00
12. พริก	0.50	-	1.00	0.50	-	2.00
13. มะเขือยาว	-	-	5.00	10.00	-	15.00
รวม	75.00	22.50	38.50	49.00	15.50	200.50

หน่วย: กก./สัปดาห์

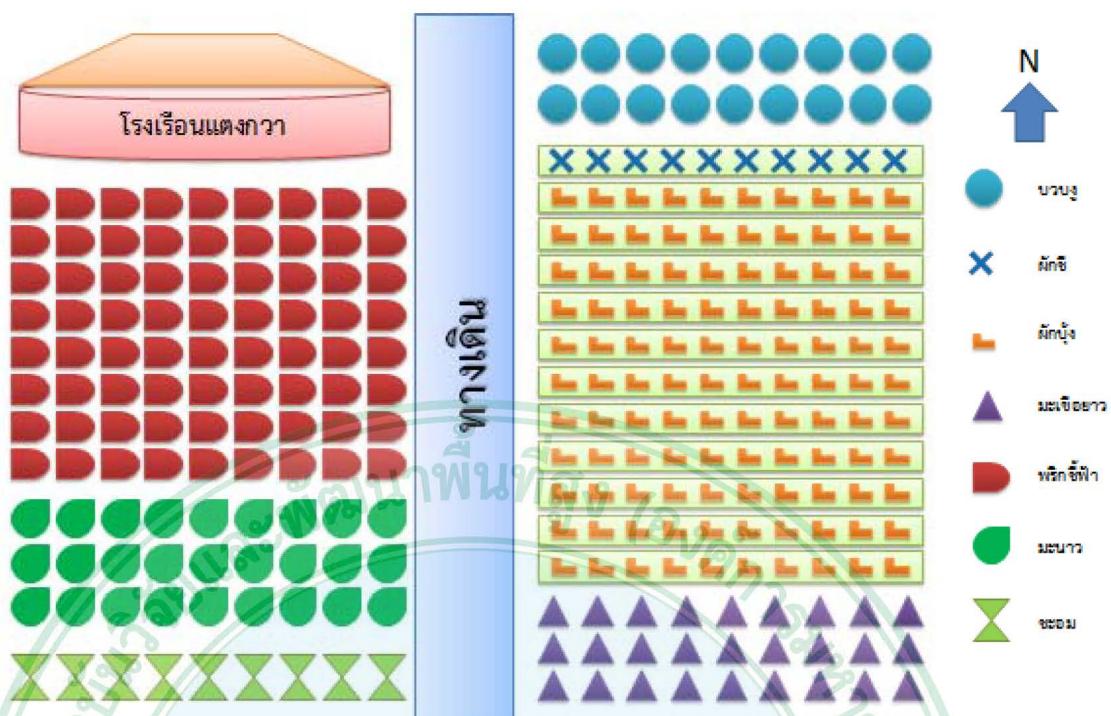
หลังจากทราบชนิดและปริมาณความต้องการของโรงเรียน ได้มีการวางแผนการผลิตร่วมกับเกษตรกรบ้านน้ำแขวง 3 ราย ซึ่งเกษตรกรมีความสนใจผลิตผักเพื่อจำหน่ายในชุมชน และโรงเรียนในต.เมืองลี (ภาพที่ 17) โดยจัดทำฝั่งแปลงปลูกพืชผัก เพื่อให้มีผลผลิตออกอย่างสม่ำเสมอ ดำเนินการผลิต รวมไปถึงการจัดการด้านการตลาด โดยทีมนักวิจัยได้แนะนำในส่วนของการเตรียมแปลงปลูก การเพาะกล้า วิธีการปลูกและดูแลรักษา การจัดการโรคและแมลงศัตรูพืช รวมถึงการจัดการหลังการเก็บเกี่ยว เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ เพียงพอสำหรับการบริโภคและจำหน่ายภายในชุมชน (ภาพที่ 18 และ 19)

ภาพที่ 17 การวางแผนการผลิตร่วมกับเกษตรกรบ้านน้ำแขวง

ภาพที่ 18 กระบวนการวางแผนการผลิตพืชผัก เพื่อจำหน่ายให้โรงเรียนและคนในชุมชน

ภาพที่ 19 ผังแปลงปลูกพืชผักหมุนเวียน

เกษตรกรมีการปลูกพืชผักแบบผสมผสาน ชนิดพืชที่ปลูกประกอบด้วย พักบุ้ง บวบง มะเขือยาว และพริกชี้ฟ้า (ภาพที่ 20) โดยมีวิธีการจัดการพืชผัก เริ่มตั้งแต่ชุดต้นหากัดเพื่อกำจัดเชื้อโรค แมลงศัตรูพืชในดิน ใส่ปุ๋ยไดโลไมท์และปุ๋ยหมัก เพื่อปรับความเป็นกรดของดินและปรับโครงสร้างดิน ให้มีความอุดมสมบูรณ์ จัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน โดยการฉีดพ่นสารชีวภัณฑ์ (น้ำมักสมุนไพร ทางไก่ สูตร AK1) ป้องกันกำจัดศัตรูพืช การตัดแต่งส่วนที่เป็นโรคทั้งนอกแปลงแล้วมาทำลาย การปลูกพืชผักแบบหมุนเวียน นอกจากนี้ยังมีการใส่ปุ๋ยหมัก และพนอกร่องน้ำไว เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ การผลิต เกษตรกรสามารถจำหน่ายพืชผักไดเฉลี่ย 198 กิโลกรัมต่อเดือน มีรายได้สุทธิเฉลี่ย 2,970 บาทต่อเดือน (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 ปริมาณผลผลิต ราคา และมูลค่าผลผลิตที่เกษตรกรได้รับจากการปลูกพืชผักแบบผสมผสาน

ชนิดพืช	ปริมาณผลผลิต (กิโลกรัม)				ราคา (บาท/ กก.)	มูลค่า (บาท)			
	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.		พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.
พักบุ้ง	62.00	43.33	60.00	63.33	15.00	930.00	650.00	900.00	950.00
บวบง	52.67	55.67	50.00	50.67	15.00	790.00	835.00	750.00	760.00
มะเขือยาว	35.33	45.33	30.67	36.67	15.00	530.00	680.00	460.00	550.00
พริกชี้ฟ้า	63.33	39.33	69.33	34.33	15.00	950.00	590.00	1,040.00	515.00
รวม	213.33	183.67	210.00	185.00		3,200.00	2,755.00	3,150.00	2,775.00

ภาพที่ 20 แปลงปลูกพืชผักแบบผสมผสาน

4.2 การศึกษาวิธีการปลูกและการป้องกันกำจัดแมลงศัตรุหลังการเก็บเกี่ยวในพฤษภะหรี่ยง

1. การวิเคราะห์ประเด็นปัญหาสาเหตุและแนวทางแก้ไขการปลูกพฤษภะหรี่ยง วิเคราะห์ประเด็นร่วมกับเจ้าหน้าที่ และเกษตรกร (ภาพที่ 21) พบว่า ในพื้นที่พบปัญหาการเข้าทำลายของแมลงศัตรุพืชทั้งก่อนและหลังการเก็บเกี่ยว ซึ่งมีผลกระทบต่อคุณภาพพฤษภะหรี่ยง อีกทั้งเกษตรกรในพื้นที่ยังขาดความรู้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว ที่มักวิจัยจึงได้ศึกษาวิธีการในการจัดการพฤษภะหรี่ยง เริ่มตั้งแต่การจัดการในแปลงปลูก โดยใช้องค์ความรู้จากโครงการหลวง ได้แก่ การเตรียมแปลงปลูก การเพาะกล้า วิธีการปลูกและการดูแลรักษา การจัดการโรคและแมลงศัตรุพืช จนถึงวิธีการจัดการหลังการเก็บเกี่ยว เพื่อให้ได้พฤษภะหรี่ยงแห้งที่มีคุณภาพดี ไม่มีการปนเปื้อนของโรคและแมลงศัตรุพืช และตรงตามความต้องการของตลาด

ภาพที่ 21 การวิเคราะห์ประเด็นปัญหาสาเหตุและแนวทางแก้ไขการปลูกพฤษภะหรี่ยงร่วมกับเกษตรกร และเจ้าหน้าที่โครงการขยายผลโครงการหลวง สถาบันวิจัยและพัฒนาอาชญากรรมเชิงชุมชน (IVI)

2. การศึกษาวิธีการปลูกพฤษภะหรี่ยง ภายใต้ระบบการเพาะปลูกที่ดี

เป็นการศึกษาวิธีการปลูกพฤษภะหรี่ยงที่เหมาะสมสำหรับการผลิตพฤษภะหรี่ยงคุณภาพ เพื่อจำหน่ายในตลาด modern trade โดยดำเนินงานทดสอบ ณ โครงการขยายผลโครงการหลวง สถาบันวิจัยและพัฒนาอาชญากรรมเชิงชุมชน ร่วมกับเกษตรกร 3 ราย ประกอบด้วย 3 กรรมวิธี คือ 1. วิธีปฏิบัติของเกษตรกร (ปลูกแบบหว่านแยกกับข้าวไว้) 2. วิธีปฏิบัติของเกษตรกร (ปลูกแบบหว่านโดยปลูกร่วมกับข้าวไว้) 3. เพาะกล้าและย้ายปลูก โดยเตรียมแปลงปลูกกว้าง 1 เมตร ย้ายปลูกที่ระยะห่างระหว่างต้น 50 เซนติเมตร หลังจากนั้นฉีดพ่นออร์โนนไช่ อัตรา 2 ช้อนกาแฟต่อน้ำ 20 ลิตร ทุกๆ 7 วัน ใส่ปุ๋ยสูตร 46-0-0 หลังจากย้ายปลูก 30 วัน สูตร 15-15-15 เมื่อต้นพฤษภะหรี่ยงเริ่มติดดอก และปุ๋ยสูตร 13-13-21 เมื่อพฤษภะหรี่ยงติดผล (ภาพที่ 22)

ปลูกแบบหัวนวยแยกกับข้าวไว้

ปลูกแบบหัวนวยร่วมกับข้าวไว้

ปลูกแบบย้ายปลูก

ภาพที่ 22 รูปแบบการปลูกพฤษภะหรี่ยง 3 รูปแบบ

การปลูกทั้ง 3 แบบมีข้อสังเกตคือ การปลูกแบบหัวน้ำทั้ง 2 กรรมวิธี มีเปอร์เซ็นต์การรองรับของเม็ดพฤษภะหรี่ยงต่ำ เนื่องจากเป็นพื้นที่ที่อาศัยน้ำฝน เมื่อฝนตกหนักเม็ดที่หัวน้ำไว้จะไหลมารวมกันด้านล่างในกรณีที่พื้นที่ลาดชัน เมื่อพฤษภะจะเจริญเติบโตดี แต่ติดดอกข้าว เนื่องจากมีต้นข้าวและวัชพืชเจริญปกคลุม หลังจากที่เก็บเกี่ยวไว้แล้วพฤษภะหรี่ยงจะเริ่มให้ผลผลิต และสามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ประมาณเดือนธันวาคม ถึงเดือนกุมภาพันธ์ สำหรับการปลูกแบบย้ายปลูก พษภะหรี่ยงมีการเจริญเติบโตดี และติดดอกเร็ว แต่ถ้าฝนตกหนักต้นพษภะจะเน่าและตาย และเกิดอาการต้นแคระแกรน ในหจก (ภาพที่ 23) ทำให้เก็บเกี่ยวผลผลิตได้น้อยกว่า โดยเกษตรกรเริ่มเก็บเกี่ยวผลผลิตตั้งแต่เดือนพฤษจิกายน (ภาพที่ 24) หลังจากเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้วพบว่า การปลูกแบบปลูกร่วมกับข้าวไว้ มีปริมาณผลผลิตมากที่สุด คือ 63.00 กิโลกรัมต่อพื้นที่ 400 ตารางเมตร รองลงมาคือ การปลูกแบบหัวน้ำแยกกับข้าวไว้ มีปริมาณผลผลิต 38.50 กิโลกรัมพื้นที่ 400 ตารางเมตร และการปลูกแบบย้ายปลูกแยกกับข้าวไว้ มีปริมาณผลผลิต 26.80 กิโลกรัมพื้นที่ 400 ตารางเมตร ตามลำดับ

ภาพที่ 23 ต้นพริกกะหรี่ยงที่มีลักษณะผิดปกติ เนื่องจากฝนตกต่อเนื่องเป็นระยะเวลาหลายวัน

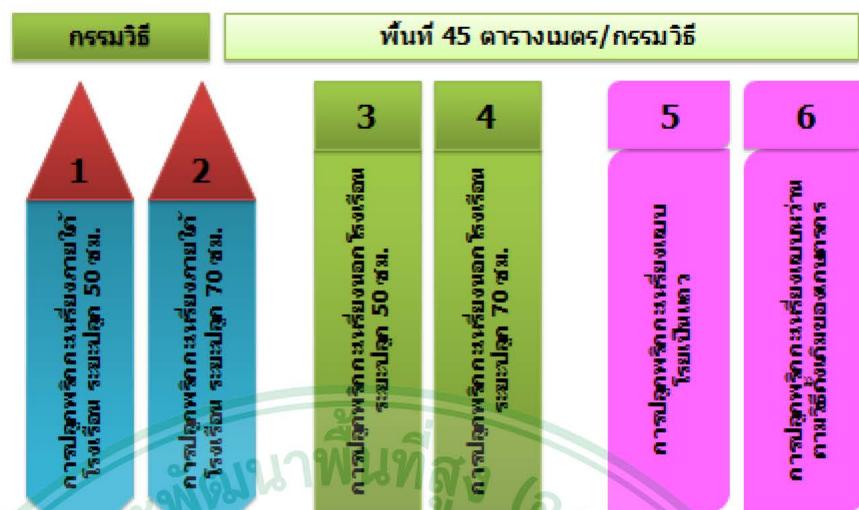

ภาพที่ 24 ผลผลิตพริกกะหรี่ยงแปลงทดลอง

สืบเนื่องจากพืชปัญหา ต้นพริกกะหรี่ยงมีลักษณะแคระแกรน ใบหจิก บางต้นเกิดอาการเน่าและตาย เนื่องจากสภาพอากาศที่มีฝนตกติดต่อกันหลายวัน ส่งผลให้พริกกะหรี่ยงตายและเก็บเกี่ยวผลผลิตมีน้อย จึงมีการทดสอบการปลูกพริกกะหรี่ยงในโรงเรือนเพื่อลดปัญหาดังกล่าว สำหรับการทดสอบการปลูกพริกกะหรี่ยง ภายใต้โรงเรือน ได้แบ่งงานทดสอบออกเป็น 6 กรรมวิธี ดังนี้ (ภาพที่ 25)

กรรมวิธีที่ 1	การปลูกพริกกะหรี่ยงภายใต้โรงเรือน ระยะปลูก 50 เซนติเมตร
กรรมวิธีที่ 2	การปลูกพริกกะหรี่ยงภายใต้โรงเรือน ระยะปลูก 70 เซนติเมตร
กรรมวิธีที่ 3	การปลูกพริกกะหรี่ยงนอกโรงเรือน ระยะปลูก 50 เซนติเมตร
กรรมวิธีที่ 4	การปลูกพริกกะหรี่ยงนอกโรงเรือน ระยะปลูก 70 เซนติเมตร
กรรมวิธีที่ 5	การปลูกพริกกะหรี่ยงแบบหัว่นໂຮຍເປັນແຄາ
กรรมวิธีที่ 6	การปลูกพริกกะหรี่ยงแบบหัว่นตามวิธีปฏิบัติดั้งเดิมของเกษตรกร

ได้ย้ายปลูกต้นกล้าพริกกะหรี่ยง ในวันที่ 24 ตุลาคม 2557 (ภาพที่ 26) และอยู่ในช่วงเก็บข้อมูล

ภาพที่ 25 ผังแปลงงานทดสอบการปลูกพริกกะหรี่ยงภายใต้โรงเรือน

กรรมวิธีที่ 1

กรรมวิธีที่ 2

กรรมวิธีที่ 3

กรรมวิธีที่ 4

กรรมวิธีที่ 5

กรรมวิธีที่ 6

ภาพที่ 26 แปลงทดสอบการปลูกพริกกะหรี่ยง

3. การศึกษาวิธีการป้องกันกำจัดแมลงศัตรุหลังการเก็บเกี่ยว

ทดสอบวิธีการป้องกันกำจัดแมลงศัตรุหลังการเก็บเกี่ยวในพริกไทย เนื่องจากมีขั้นตอนการทดสอบดังนี้ หลังจากเก็บเกี่ยวพริกไทยเรียบร้อยจากแปลงปลูกของเกษตรกร นำมาคัดแยกเอาส่วนที่เป็นโรคออก ทดสอบตามกรรมวิธีต่างๆ ทั้ง 6 กรรมวิธี จากนั้นนำไปตากเป็นเวลา 10 วัน เมื่อพิจารณาแล้วน้ำมักดแยกเอาส่วนที่เป็นโรคและไม่สมบูรณ์ออกอีกรัง และนำมาบรรจุในถุงพลาสติก และถุงสูญญากาศ (เด็ดขี้วพริกไทยก่อนบรรจุ) (ภาพที่ 27)

หลังจากประเมินการเข้าทำลายของแมลงศัตรุหลังการเก็บเกี่ยวทุกเดือน เริ่มพบแมลงศัตรุ หลังการเก็บเกี่ยวพฤษภาคมเรื่อยๆ ในเดือนที่ 5 ของการประเมิน ซึ่งพบในถุงพลาสติกกรรมวิธีชุดควบคุม 20% เดือนที่ 6 ของการประเมินพบในกรรมวิธี เช่น หางไหลสต 40% สำหรับเดือนที่ 7 พบในกรรมวิธี แซ่บวนน้ำ 20% แซ่หางไหลสต 20% แซ่สารสกัด D3 20% แซ่น้ำเปล่า 20% และในเดือนที่ 8 พบในกรรมวิธี ชุดควบคุม 20% แซ่บวนน้ำ 20% แซ่น้ำเปล่า 20% (ตารางที่ 5) โดยแมลงที่พบ คือ มอดยาสูบ หนอนมอดยาสูบ และผีเสื้อข้าวเปลือก (ภาพที่ 28 และ ภาพที่ 29) สำหรับกรรมวิธีการนึ่ง และลวกน้ำเดือด ไม่พบแมลงศัตรุหลังการเก็บเกี่ยว แต่สีของพฤษภาคมเรียงไม่ได้คุณภาพ (ภาพที่ 30) ในทุกกรรมวิธีที่บรรจุในถุงสุญญากาศ ไม่พบแมลงศัตรุหลังการเก็บเกี่ยว

ภาพที่ 28 ตัวเต็มวัยของมอดยาสูบ ก. ด้านหลัง ข.ด้านท้อง

ภาพที่ 29 หนอน และผีเสื้อข้าวเปลือก

ภาพที่ 30 คุณภาพสีพิริกะหรี่ยงที่ฝ่านกรรมวิธีนั่ง และลางน้ำเดื่อด

ตารางที่ 5 เปอร์เซ็นต์การพบแมลงศัตรูหลังการเก็บเกี่ยวในถุงบรรจุพิริกะหรือยงหลังจากเก็บรักษานาน 8 เดือน

3. ผลประเมินการยอมรับเทคโนโลยีหรือความพึงพอใจของเกษตรกร

โดยการสัมภาษณ์เกษตรกรและตอบแบบสอบถามสำหรับแต่ละเทคโนโลยีที่ทดสอบในแต่ละพื้นที่ จำนวน 4 พื้นที่ ได้ผลดังนี้

1) งานทดสอบสาขาวิชาพัฒนาภูมิปัญญา และการปลูกพืชผักแบบผสมผสาน ณ โครงการขยายผลโครงการหลวงน้ำแข็งว่อง อำเภอนาหมื่น จังหวัดน่าน พบว่า เกษตรยอมรับเทคโนโลยี 98.15 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 6) เกษตรกรมีความพึงพอใจมากที่สุดในวิธีการจัดการแต่งกวาวั่นปุ่น โดยใช้ปัจจัยการผลิต โดยการใช้ปัจจัยการผลิต ได้แก่ ปุ่นโดยไม่ที่ช่วยปรับสภาพความเป็นกรดของดิน ปุ่ยหมักช่วยให้ดินมีความอุดมสมบูรณ์ มีวิธีการป้องกันกำจัดศัตรูพืชแบบผสมผสาน โดยมีการบี้หรือทำลายแมลงศัตรูพืชด้วยมือ การใช้สารชีวภัณฑ์สลับกับสารเคมีตามคำแนะนำ ช่วยเพิ่มความปลอดภัยให้แก่เกษตรกรและผลผลิต รวมทั้งเป็นการรักษาสิ่งแวดล้อม การเก็บใบพืชที่เป็นโรคทึบงอก แปลงหรือเผาทำลาย การจัดการหลังการเก็บเกี่ยวโดยการทำลายซากพืชที่เป็นโรคช่วยลดการระบาดของศัตรูพืช นอกจากนี้การปลูกพักทองญี่ปุ่นช่วยสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกร โดยเกษตรกรสามารถจำหน่ายแต่งกวาวั่นปุ่นในชุมชนและตลาดภายนอกได้

2) การทดสอบและสาขาวิชาพัฒนาภูมิปัญญา ณ โครงการขยายผลโครงการหลวงแม่จริม อำเภอแม่จริม จังหวัดน่าน พบว่า เกษตรยอมรับเทคโนโลยี 88.87 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 6) เกษตรกรมีความพึงพอใจมากที่สุดในวิธีการจัดการพักทองญี่ปุ่น การใช้ปุ่นโดยไม่ที่ช่วยปรับสภาพความเป็นกรดของดิน การใส่ปุ่ยหมักช่วยปรับโครงสร้างดินทำให้ดินมีความอุดมสมบูรณ์ วิธีการป้องกันกำจัดศัตรูพืชโดยการบี้หรือทำลายแมลงศัตรูพืชด้วยมือ การเก็บใบที่เป็นโรคทึบงอกแปลงและเผาทำลาย การใช้กับดักการเหหี่ยวน้ำเหลืองร่วมกับสารล่อแมลงช่วยป้องกันกำจัดแมลงศัตรูพืช โดยเฉพาะแมลงวันทองได้ดี การใช้สารชีวภัณฑ์สลับกับสารเคมีตามคำแนะนำ ช่วยเพิ่มความปลอดภัยให้แก่เกษตรกรและผลผลิต ทั้งนี้เกษตรกรไม่สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ เนื่องจากโรคไวรัสได้ระบาดทั่วแปลงปลูก ในระยะเริ่มติดออกส่งผลให้ใบด่างเหลือง และต้นตาย

3) การทดสอบสาขาวิชาพัฒนาภูมิปักษ์แบบผสมผสาน ภายใต้โรงเรือน ณ โครงการขยายผลโครงการหลวงคลองลาน อำเภอขานธารลักษณบุรี จังหวัดกำแพงเพชร พบว่า เกษตรยอมรับเทคโนโลยี 98.67 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 6) เกษตรกรมีความพึงพอใจมากที่สุดในวิธีการจัดการพืชผัก โดยการเพาะกล้าแบบประณีตซึ่งเกษตรกรมีการเตรียมวัสดุเพาะกล้าเองทำให้ประหยัดต้นทุนการเพาะกล้า สามารถวางแผนการผลิตพืชได้ถูกต้องและสะดวกต่อการดูแลรักษาต้นกล้า การปลูกพืชผักหมุนเวียนช่วยตัดวงจรชีวิตของเชื้อโรคและแมลงศัตรูพืช การใช้ปัจจัยการผลิต ได้แก่ ปุ่นโดยไม่ที่ ปุ่ยหมัก ปุ่ยเคมี น้ำหมักชีวภาพ น้ำหมักสมุนไพร สารชีวภัณฑ์ และสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืช ตามคำแนะนำ สามารถเพิ่มปริมาณและคุณภาพผลผลิต รวมทั้งเกษตรกรมีการผลิตปุ่ยหมักและน้ำหมักชีวภาพ/พืชสมุนไพรจากวัสดุในห้องถังและนำมาใช้ร่วมกับการจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสานช่วยป้องกันกำจัดและลดการระบาดของศัตรูพืชได้ดี ส่งผลให้พืชผักมีคุณภาพตรงตามความต้องการของตลาด เกษตรกรสามารถจำหน่ายพืชผักในชุมชนสร้างรายได้ให้แก่ครอบครัว

4) การศึกษาวิธีการปลูกพริกกะหรี่ยง ภายใต้ระบบการเพาะปลูกที่ดี ณ โครงการขยายผลโครงการหลวงสนมเมย อำเภอสนมเมย จังหวัดแม่ฮ่องสอน พบว่า เกษตรยอมรับเทคโนโลยี 83.75 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 6) เกษตรกรมีความพึงพอใจมากที่สุดในวิธีการจัดการพริกกะหรี่ยงโดยการใช้ปุ่นโดยไม่ที่ช่วยปรับสภาพความเป็นกรดของดิน การใส่ปุ่ยหมักผสมเชื้อราไตรโคเดอร์มารอง

กันหลุกก่อนปลูกพืชช่วยปรับโครงสร้างดินทำให้ดินมีความอุดมสมบูรณ์และป้องกันการเกิดโรคระบาด เน่าโคนเน่า การป้องกันกำจัดศัตรูพืชแบบผสมผสานโดยการบี้หรือทำลายแมลงศัตรูพืชด้วยมือ การเก็บใบพืชที่เป็นโรคทึ่งนอกแปลงและเผาช่วยลดการระบาดของศัตรูพืชได้ นอกจากนี้การใช้สารชีวภัณฑ์ช่วยป้องกันกำจัดศัตรูพืชและเป็นการรักษาสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้เกษตรกรเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ปริมาณน้อย เนื่องจากเกิดฝนตกหนักติดต่อกันหลายวันในช่วงระยะเวลาติดออก-ติดผล จึงทำให้ต้นพริกกะหรี่ยงแคระแกรน ใบหัก

ตารางที่ 6 ผลประเมินการยอมรับเทคโนโลยีหรือความพึงพอใจของเกษตรกรที่ทดสอบในพื้นที่โครงการขยายผลโครงการหลวง 5 พื้นที่

พื้นที่	ผลการยอมรับเทคโนโลยี (%)
นำแขวง	98.15
แม่จริม	88.87
คลองลาน	98.67
สบเมย	83.75

บทที่ 5

วิจารณ์ผลการวิจัย

5.1. การทดสอบเทคโนโลยีโครงการหลวงในการผลิตและการตลาดของพืชผักที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและภูมิลังค์ของพื้นที่โครงการขยายผลโครงการหลวง

1. การทดสอบและสาธิคการปลูกแตงกาลูญี่ปุ่น พักทองญี่ปุ่น และการปลูกพืชผักภายในโรงเรือน

1) การทดสอบและสาธิคการปลูกแตงกาลูญี่ปุ่น ณ โครงการขยายผลโครงการหลวง น้ำแข็ง อำเภอหมื่น จังหวัดน่าน

การปลูกแตงกาลูญี่ปุ่นแบบผสมผสานร่วมกับเกษตรกร 4 ราย โดยเกษตรกรมีการปฏิบัติในการจัดการแตงกาลูญี่ปุ่นตั้งแต่การเตรียมแปลงปลูก การเพาะกล้า การดูแลรักษาระหว่างปลูก จนกระทั่งเก็บเกี่ยวผลผลิตตามคำแนะนำ เกษตรกรสามารถจำหน่ายแตงกาลูญี่ปุ่นในชุมชนและตลาดภายนอกสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกร ทั้งนี้มีเกษตรกรบางรายที่ขาดการดูแลเอาใจใส่อย่างสม่ำเสมอทำให้ศัตรูพืชระบาด ได้แก่ โรคราแป้ง ราหัวค้าง หนอนชอนใบ และด้วงเต่าแดง ในระยะเริ่มติดผลทำให้ได้ปริมาณผลผลิตต่ำ อีกทั้งยังเกิดภัยธรรมชาติ ทำให้ผลผลิตเกิดความเสียหาย ไม่สามารถเก็บเกี่ยวได้

2) การทดสอบและสาธิคการปลูกพักทองญี่ปุ่น ณ โครงการขยายผลโครงการหลวงแม่จริม อำเภอแม่จริม จังหวัดน่าน

การทดสอบการปลูกพักทองญี่ปุ่นร่วมกับเกษตรกร 1 ราย เนื่องจากเกษตรกรเคยปลูกพักทองญี่ปุ่น เมื่อถึงระยะเก็บเกี่ยว พบรัญหาเรื่องผลแตกและผลเน่า จึงได้ทดสอบการปลูก โดยใช้องค์ความรู้โครงการหลวง เริ่มตั้งแต่การเก็บตัวอย่างดินไปเคราะห์ธาตุอาหาร การจัดการแปลงปลูก การเพาะกล้า การใช้ปัจจัยการผลิต ได้แก่ ปุ๋ยหมัก และออร์โนนิ่ง ซึ่งเกษตรกรผลิตเองจากเศษวัสดุในพื้นที่ ซึ่งเป็นการลดต้นทุนการผลิต แต่เมื่อปลูกพักทองญี่ปุ่นเป็นระยะเวลา 1 เดือน ได้เกิดปัญหารโคคิริสระบาดในแปลง เนื่องจากเกษตรกรปลูกพักทองญี่ปุ่นติดต่อกันหลายครั้ง จึงทำให้ไม่สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ จึงได้ให้ความรู้ในเรื่องการตัดวงจรชีวิตของเชื้อโรคและแมลงศัตรูพืช โดยแนะนำให้เกษตรกรพักแปลง ชุดเดินทางเดด จากนั้นให้ปลูกพืชตระกูลอื่น

3) การปลูกพืชผักแบบผสมผสาน ภายใต้โรงเรือน ณ โครงการขยายผลโครงการหลวง คลองลาน อำเภอขานурลักษณบุรี จังหวัดกำแพงเพชร

การปลูกพืชผักแบบผสมผสานภายใต้โรงเรือน ร่วมกับเกษตรกร 6 ราย โดยเกษตรกรมีความสนใจปลูกพืชผักเพื่อบริโภคในครัวเรือนและจำหน่ายในชุมชน มีการปลูกพืชผักหมุนเวียนและมีวิธีการจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน มีการเพาะกล้าแบบประณีตในโรงเรือน ซึ่งช่วยให้วางแผนการผลิตได้ และอำนวยความสะดวกต่อการดูแลรักษาต้นกล้า การใช้ปัจจัยการผลิต ได้แก่ ปุ๋ยหมัก น้ำหมักชีวภาพ เป็นต้น ซึ่งเกษตรกรผลิตเองจากพืชในท้องถิ่นเป็นการช่วยลดต้นทุนการผลิตรวมทั้งช่วยเพิ่มปริมาณและคุณภาพของผลผลิตให้ตรงตามความต้องการของตลาด เกษตรกรมีวิธีการจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน ได้แก่ การติดกับตัวกาวเหนียวสีเหลืองรอบแปลงปลูกพืช การฉีดพ่นน้ำหมักสมุนไพร และสารชีวภัณฑ์รวมทั้งสารเคมีป้องกันกำจัดศัตรูพืชตามคำแนะนำ ซึ่งช่วยลดการระบาดของศัตรูพืช

ได้ พิชัพกมีการเจริญเติบโตที่ดีและเกษตรกรรมสามารถนำพิชัพกมาบริโภคในครัวเรือนและจำหน่ายในชุมชนได้

2. การศึกษาความต้องการของตลาด และทดสอบสาธิตการปลูกพักแบบผสมผสาน ณ โครงการขยายผลโครงการหลวงน้ำแข็ง อำเภอหนองมื่น จังหวัดน่าน

โดยเกษตรกรมีความสนใจปลูกพิชัพเพื่อจำหน่ายในชุมชน มีการปลูกพิชัพกหมุนเวียนและมีวิธีการจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน โดยมีการฉีดพ่นสารชีวภัณฑ์ ได้แก่ เชนทารี และฟลอร์แบค ป้องกันกำจัดศัตรูพืช การตัดแต่งส่วนที่เป็นโรคทึ่งนอกแปลงแล้วเผาทำลาย ช่วยป้องกันกำจัดโรคพืช ได้ การฉีดพ่นอกร์โนนใบช่วยเสริมธาตุอาหารและความแข็งแรงให้แก่พิชัพ การพักแปลงและการขุดดิน ตากแดดช่วยตัดวงจรชีวิตของเชื้อโรคและแมลงศัตรูพืช เกษตรกรรมสามารถผลิตพิชัพกที่มีคุณภาพตรงตามความต้องการของตลาด มีรายได้จากการจำหน่ายพิชัพกในชุมชน โดยเกษตรกรรมวางแผนการผลิตพืชได้ด้วยตนเอง เพื่อส่งให้โรงเรียนและศูนย์เด็กเล็กในพื้นที่ แต่เกษตรกรบางรายไม่สามารถปลูกพืชได้ตามแผน เนื่องจาก พื้นที่ปลูกมีไม่เพียงพอ และเกิดภัยธรรมชาติน้ำป่าไหลหลาก ทำให้ผลผลิตเสียหายในบางส่วน

5.2 การศึกษาวิธีการปลูกและการป้องกันกำจัดแมลงศัตรุหลังการเก็บเกี่ยวในพริกกะหรี่ยง ณ โครงการขยายผลโครงการหลวงสบเมย อำเภอสบเมย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

1. การศึกษาวิธีการปลูกพริกกะหรี่ยง ภายใต้ระบบการเพาะปลูกที่ดี

การปลูกพริกกะหรี่ยงภายใต้ระบบการเพาะปลูกที่ดี ร่วมกับเกษตรกร 1 ราย โดยเกษตรกรมีความสนใจปลูกพริกกะหรี่ยงเพื่อจำหน่ายภายในชุมชน และตลาดภายนอก ซึ่งมีการปฏิบัติในการจัดการพริกกะหรี่ยง ตั้งแต่การเตรียมแปลงปลูก การเพาะกล้า การดูแลรักษาระหว่างปลูกจนกระทั่งเก็บเกี่ยวผลผลิตตามปฏิทินการปลูกพืช ทั้งนี้เกษตรกรประสบปัญหาฝนตกติดต่อกันหลายวัน ในช่วงระยะเวลาติดออก – ติดผล จึงทำให้ต้นพริกแคระแกรน ชะงักการเจริญเติบโต และใบหจิก ทำให้เกษตรกรเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ปริมาณน้อย

2. การศึกษาวิธีการป้องกันกำจัดแมลงศัตรุหลังการเก็บเกี่ยว

การศึกษาวิธีการป้องกันกำจัดแมลงศัตรุหลังการเก็บเกี่ยว โดยในพื้นที่พบปัญหาแมลงศัตรุหลังการเก็บเกี่ยวระบาดในพริกกะหรี่ยงที่บรรจุในถุงบรรจุภัณฑ์ ที่พร้อมสำหรับการจำหน่าย ทำให้ผลผลิตเสียหาย จึงได้ทดสอบวิธีการป้องกันกำจัดโดยการใช้พริกกะหรี่ยงในว่าน้ำ หางไหลสต สารสกัด ลาวา น้ำ และเขน้ำเปลา โดยแบ่งบรรจุภัณฑ์ออกเป็น 2 แบบ คือ ถุงพลาสติกธรรมดา และถุงซิลสูญญาการ พบร่วมในทุกกรรมวิธีที่ชิลสูญแบบสูญญากาศ ไม่พบรากะระบาดของแมลงศัตรุพืช แต่ในพื้นที่ทดสอบมีข้อจำกัดในเรื่องไฟฟ้า ดังนั้น กรรมวิธีการซิลถุงพลาสติกธรรมดาใช้ได้ แต่เก็บรักษาว่าได้เพียง 5 เดือนเท่านั้น

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย

6.1 การทดสอบเทคโนโลยีโครงการหลวงในการผลิตและการตลาดของพืชผักที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและภูมิลังค์ของพื้นที่โครงการขยายผลโครงการหลวง

1. การทดสอบและสาธิคการปลูกแตงกวากาญี่ปุ่น พักทองญี่ปุ่น และการปลูกพืชผักภายใต้โรงเรือน

1) การทดสอบและสาธิคการปลูกแตงกวากาญี่ปุ่น ณ โครงการขยายผลโครงการหลวงน้ำแข็ง อำเภอหนองมีน จังหวัดน่าน

เกษตรกรสามารถนำองค์ความรู้ที่ได้รับภายใต้เทคโนโลยีการปลูกพืชผักของโครงการหลวงไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสมกับพื้นที่ของตน ทำให้เกษตรกรสามารถจำหน่ายแตงกวากาญี่ปุ่นในชุมชนและตลาดภายนอก มีรายได้สุทธิ 16,003 บาทต่อพื้นที่ 360 ตารางเมตร ซึ่งมากกว่าแปลงควบคุม 50.21 %

2) การทดสอบและสาธิคการปลูกพักทองญี่ปุ่น ณ โครงการขยายผลโครงการหลวงแม่จริม อำเภอแม่จริม จังหวัดน่าน

เกษตรกรไม่สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตพักทองญี่ปุ่นได้ เนื่องจากเกิดโรคไวรัสระบาดในแปลงปลูก ทำให้ทราบถึงผลเสียของการปลูกพืชชนิดเดียวช้า ๆ ติดต่อกันหลายรุ่น โดยไม่มีการตัดวงจรชีวิตของศัตรูพืช โดยใช้พืชตระกูลอื่น

3) การปลูกพืชผักแบบผสมผสาน ภายใต้โรงเรือน ณ โครงการขยายผลโครงการหลวงคลองลาน อำเภอขานuraslakhamnaburi จังหวัดกำแพงเพชร

เกษตรกรมีความวางแผนการปลูกพืชผัก และใช้วิธีการจัดการศัตรูพืชแบบผสมผสาน รวมไปถึงปัจจัยการผลิตต่างๆ ได้แก่ ปุ๋ยหมัก หอร์โมนไข่ น้ำหมักหางไก่ และฟลอร์แบค ตามปฏิทินการปลูกพืช ทำให้ผลผลิตพืชมีปริมาณสม่ำเสมอ ปัจจุบันเกษตรกรบ้านปางมะนาวและบ้านอุดมทรัพย์สามารถวางแผนการผลิตพืชผัก และจำหน่ายผลผลิตในชุมชนมีรายได้สุทธิเฉลี่ย 952.20 บาทต่อเดือน สำหรับเกษตรกรบ้านปางมะนาวจำหน่ายผลผลิตให้ตลาดภายนอกในชุมชน มีรายได้สุทธิเฉลี่ย 5,878.60 บาทต่อเดือน

2. การศึกษาความต้องการของตลาด และทดสอบสาธิคการปลูกพืชผักแบบผสมผสาน ณ โครงการขยายผลโครงการหลวงน้ำแข็ง อำเภอหนองมีน จังหวัดน่าน

เกษตรกรมีการใช้ปัจจัยการผลิต ได้แก่ ปุ๋ยหมัก และหอร์โมนไข่ มีความวางแผนการปลูกพืชผักอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เพียงพอ กับความต้องการผักของโรงเรียน ปัจจุบันเกษตรสามารถจำหน่ายพืชผักได้เฉลี่ย 198 กิโลกรัมต่อเดือน มีรายได้สุทธิเฉลี่ย 2,970 บาทต่อเดือน

6.2 การศึกษาวิธีการปลูกและการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูหลังการเก็บเกี่ยวในพritchage เหรี่ยง ณ โครงการขยายผลโครงการหลวงสบเมย อำเภอสบเมย จังหวัดแม่ฮ่องสอน

1. การศึกษาวิธีการปลูกพritchage เหรี่ยง ภายใต้ระบบการเพาะปลูกที่ดี

ต้นพritchage เหรี่ยงมีลักษณะแคระแกรน ใบหpig บางต้นกิดอาการเน่าและตาย เนื่องจากสภาพอากาศที่มีฝนตกติดต่อกันหลายวัน ส่งผลให้ผลผลิตพritchage เหรี่ยงมีปริมาณน้อย จึงได้ปรึกษา และหาวิธีการแก้ปัญหากับเจ้าหน้าที่ และเกษตรกรในพื้นที่ มีความเห็นว่าควรทดสอบการปลูกพritchage เหรี่ยงในโรงเรือน ซึ่งจะเก็บข้อมูลผลผลิตในปีงบประมาณต่อไป

2. การศึกษาวิธีการป้องกันกำจัดแมลงศัตรูหลังการเก็บเกี่ยว

เมื่อเก็บรักษาพritchage เหรี่ยงเป็นระยะเวลา 8 เดือน การเก็บในถุงสุญญากาศไม่พบแมลงศัตรูหลังการเก็บเกี่ยวเลย เมื่อเทียบกับการเก็บในถุงพลาสติก

